

han har Kosten, og hans Pengebidrag til den ene Tid er større end til den anden, saa har han nu mere, end han havde i den tidligere Tid, selv om Kosten i Forbindelse med Pengelønnen til den ene Tid har kostet Staten ligesaa meget som til den anden. Naar De see, at Mandskabets Kost i 1816 har medtaget 166,000 Rbd., og til en anden Tid kun koster 130,000 Rbd., som er en Forskiel af 36,000 Rbd., saa maae De ogsaa indsee, da Divisor ikke er aftagen i samme Grad, at Mandskabet ogsaa har faaet Mere i Penge til den ene Tid end til den anden; det vilde ellers være umuligt at komme til dette Resultat. En ligesaa falsk Afbenyttelse af Tallene har den ærede Rigsdagsmand gjort med Hensyn til sin Divisor. Han gaaer hen og dividerer paa begge Steder med det fulde Antal af Mandskab, og lægger ikke Mærke til, at der i dette fulde Antal af Mandskab, saaledes som allerede den ærede Minister har oplyst, er hvad der betales for Dreinge og hvad der betales til Pensionister, hvad der egentlig ikke kommer dem, men det tjenstgjørende Mandskab tilgode. Nu siger den ærede Taler vel: jeg har gjort dette Fradrag paa begge Steder for begge Aar, men han lægger ikke Mærke til, at i Aaret 1816 beløb det Tal, som han trækker fra, 361, sig til $\frac{3}{21}$ af det hele Tal 2,567, og at det Tal, som han trækker fra i 1850, nemlig 372, beløber sig til $\frac{3}{18}$ af 2,315, medens det, hvad han igjen trækker fra Dividenden i det første Aar, ikke beløber sig til $\frac{1}{28}$, men i det andet over $\frac{1}{20}$. Disse to Ting tilsammen have en stor Indflydelse paa hans Beregning, og, uagtet den ærede Marineminister ikke har havt Noget at udsætte paa hvert enkelt Tal, i og for sig betragtet, og kan være gaaet ud fra de samme Tal, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn er gaaet ud fra, saa maatte han dog komme til et andet Resultat, fordi han har berigtiget disse to falske Forudsætninger; det er Noget, som med Hensyn til Tallenes Afbenyttelse strax maa springe klart i Dinene paa Enhver, der er vant til at omgaaes med slige Arbeider, saa at jeg ikke skal gaae videre ind herpaa. Med Hensyn til de enkelte Positioners Rigtighed har jeg desuden saameget mindre Grund til at nære Tvivl,

som den ærede Marineminister, sikkert efter en grundigere Undersøgelse end den, jeg kunde anstille, har indrømmet deres Rigtighed i Almindelighed. Hvad nu Principet angaaer, da forekommer det mig at være besynderligt at fremstille det som noget Afgjort, at, fordi Betalingen for et vist Arbeide ikke er stegen, medens Betalingen for andre Arbeider er stegen, saa er der skeet den første Klasse en aabenbar Uret. Det forekommer mig, at der i det ærede Medlems Sammenstillinger langt snarere ligger et Beviis for, at Landetatens Løn tidligere har været slet, end at Søetatens nu er det. Naar man betragter, at Landetatens Underclasser før 1846 ikke havde mere i Gjennemsnit end 119 Rbd. 73 ø. aarlig, paa samme Tid Søetatens efter den ærede Forslagsstiller havde 173 Rbd. 87 ø., og at efter de Forbedringer, der ere indtraadte for Landetaten, Underclassernes Lønning i denne i Gjennemsnit dog endnu ikke er hævet høiere end til 18 Rbdlr. under den Beregning, som det ærede Medlem har gjort med Hensyn til Søetaten, saa ligger der, siger jeg, noget Besynderligt i at argumentere derfra, at Landetatens Aar ere blevne forbedrede, til en Forurettelse af Søetaten, og der ligger, selv om det var fuldkommen beviist, at Søetatens Løn endnu stod paa det selsomme Trin som i 1816, efter min Anskuelse, endnu intet Beviis for, at man har glemt Søetatens Løn, fordi Landetatens Aar ere blevne forbedrede siden 1816, nemlig i 1846. Jeg vil i Forbigaaende gjøre opmærksom paa, at de roestildste Stænders Andnagende netop gif ud paa en Forbedring i Landetatens Underclassers Aar, fordi de ikke vare forbedrede siden 1816; men jeg maa i Genhold til hvad den ærede Minister allerede har ytret, og hvad der ikke i mindste Maade er blevet modsagt af den kjøbenhavnske Rigsdagsmand, erindre om, at der navnlig ved Resolutionerne af 1842, 1845 og 1847 er gjort saadanne Tillæg til Søetaten, at det beløbe sig til 20,000 Rbd., der paa det tjenstgjørende Mandskab, som i disse Dage er blevet mig opgivet at udgjøre, naar man ikke tager Hensyn til Børnene i 1836, og ikke, som den ærede Rigsdagsmand har valgt til Divisor 2315, udgjør mellem 11 og 12 Rbd. pr.